

РЕШЕНИЕ

№ 604

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 14.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7927** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г. /О. Ф. Т. Л. Г./, представлявано от Н. Г., чрез пълномощника адв. Г., срещу Решение № РТД 3000-1700/32-197374 от 09.07.2020 г., издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Излагат се твърдения, че същият е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Твърди се, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – пресни зеленчуци, по чл. 70, § 3 от М., който за определяне на митническата стойност при вноса сочи реално платената цена на стоките. В тази връзка се излагат аргументи, че митническата администрация незаконосъобразно отхвърля представените документи, като в резултат формира извод, че не е доказана договорната стойност на стоките, тъй като са реализирани на цена по-ниска от тази на придобиването им. Жалбоподателят се позовава на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. На следващо място, сочи, че не е

отчетена спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния клиент на стоките – международна верига „L.“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че от реализацията на стоки от вида на процесните за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Поддържа, че цялото количество внесени стоки е продадено на „L.“, което означава, че се касае за продажба на „най-голямо сборно количество“ от внесените стоки по смисъла на чл.74, § 2, ал.4 М., а от представените в хода на административното производство документи е видно, че стандартната вносна цена на стоките е била далеч по-ниска от конкретните им продажни цени след вноса, поради което вносно мито не се дължи и фискалният интерес на ЕС не е ощетен. Жалбоподателят предявява искане до съда да постанови решение, с което да отмени атакувания административен акт на директора на ТД „Тракийска“ към Агенция „Митници“. Претендира ответната страна да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски за държавна такса, разноски по производството и адвокатско възнаграждение.

В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД „Тракийска“, не се явява и не изпраща представител. Оспорва жалбата чрез писмено становище. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 13.04.2019 г. с митническа декларация с М. 19BG003010003564R0 жалбоподателят е поставил в Митница „Тракийска“ под митнически режим „свободно обращение с цел крайно потребление“ стока, описана като пресни зеленчуци с произход Република Турция, в т.ч. пресни кръгли домати /стока № 4/ с нето тегло 6912 кг. и пресни тиквички /стока № 2/ с нето тегло 3600 кг.

За стока № 2 – пресни тиквички, с код по КН 07099310, е декларирана митническа стойност в размер на 6424,94 лв., преизчислена в € /100 кг. на 91,25 € /100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 13.04.2019 г. стандартна вносна стойност (СВС) за тиквички с произход Е. О., в това число и с произход Република Турция, е 53,8 € /100 кг. Съгласно чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/8913, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, ако вносната стойност на стоката е по-голяма с повече от 8 % от СВС, следва вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което би платил при определената за деня СВС (53,8 € /100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (91,25 € /100 кг.) била по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (53,8 € /100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 732.695 лв.

За стока № 4 (кръгъл червен домати), с код по КН [ЕГН], е декларирана митническа стойност в размер на 18789,28 лв., преизчислена в € /100 кг на 138,99 € /100

кг. Определената от ЕК за дата 13.04.2019 г. СВС за домати с произход от Република Турция е 93,2 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (138,99 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (93,2 €/100 кг.). На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 4028,51 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня СВС (93,2 €/100 кг.).

Обезпечението за процесните стоки е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, видно от представени фотокопия на преводни нареждания на л. 41 и л. 44 - за стока № 2 /пресни тиквички/ - в размер на 732,69 лв., и за стока № 4 /пресни домати, тип кръгъл, червен/ - в размер на 4028,51 лв.

На 13.04.2019 г. с писмо с рег. № 32-111571 дружеството „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г. е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 13.04.2019 г. е необходимо да представи доказателства, че стока № 2 (пресни тиквички) и стока № 4 (пресни домати, тип кръгли, червени) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 10.05.2019 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател [фирма] представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. За стока № 2 (тиквички) цялото количество от 3600 кг. е продадено на цена от 108 €/100 кг. За стока № 4 (червени домати) цялото количество от 6912 кг. е продадено на цена от 140 €/100 кг.

На 11.09.2019 г. с молба с вх. № 32-262976 [фирма] от името на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г. представило допълнително следните документи за доказване изпълнение на условията за внос на стоките – пресни зеленчуци, а именно: справки-декларации по ЗДДС за данъчни периоди м.януари, м.февруари, м.март и м.април 2019 г., с приложени към тях дневници за покупки и дневници за продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби за посочените данъчни периоди; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди месец януари, февруари, март и април 2019 г.

При сравняване на себестойността на процесните стоки преди и след продажбата им на територията на Румъния /на “L.”- Румъния/ било установено от митническите органи, че видно от представи фактури за последваща продажба на стока № 2 /пресни тиквички/, същите са продадени на цена от 108 €/100 кг., която е по-ниска от себестойността им при придобиването, декларирана с митническата декларация от 13.04.2019 г. – 115,30 €/100 кг., с включени разходи за транспорт. За стока № 4 /пресни домати/ е констатирано, видно от представени фактури за последващата им продажба, че същите са реализирани на цена от 140 €/100 кг., която е по-ниска от себестойността им при придобиване, декларирана с митническата декларация от 13.04.2019 г. – 151,01 €/100 кг. с включени транспортни разходи. При тези констатации митническите органи са приели, че не са представени удовлетворяващи доказателства за условията на освобождаване, което налага на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 внесените депозити за стоките да се задържат за заплащане на вносни мита. С оглед на това и в съответствие

с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-335716 от 21.11.2019 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на директора на ТД „Тракийска“, с което за стока № 2 (пресни тиквички) и стока № 4 (пресни домати, тип кръгъл червен) по МД с М. 19BG003010003564R0 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставените обезпечения в размер на 732,69 лева и на 4028,51 лева ще бъдат усвоени. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. С молба вх. № 32-372353 от 23.12.2019 г. чрез пълномощника си [фирма] дружеството е възразило срещу издаване на акт за възникване на митническо задължение по тази митническа декларация с изложени аргументи, които са преценени от директора на ТД „Тракийска“ като неоснователни и е последвало издаване на оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № РТД 3000-1700/32-197374 от 09.07.2020 г.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесените обезпечения в размер на 732,69 лв. и 4028,51 лв. и същите са задържани като плащане за вносните мита на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Изложени са мотиви, че в Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложили при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към тиквичките и доматиите. Съгласно тази система вносът им не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че практическото прилагане на чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г., с който се въвеждат правилата за определяне на входните цени на стоките, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална, тоест колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното. В тази връзка е посочено, че, ако вносителите декларират завишени цени, те трябва да докажат причините за това с цел да се изключи, че тези цени са завишени, за да бъде избегнато заплащане на митата. В тази връзка са изложени аргументи, че е противно на търговската логика търговецът да реализира стоката на цена по-ниска от тази за придобиването ѝ, генерирайки отрицателен финансов резултат /загуба/.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на Решение № РТД 3000-1700/32-197374 от 09.07.2020 г. на директора на ТД „Тракийска“. Към нея е представена МД М. 19BG003010003564R0, превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката, фактура /e-F./, издадена от ”D. T.” - Турция, Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, приложими към пресните плодове и зеленчуци, съгласно Регламент 543/2011, издаден от БАБХ, относно процесните стоки пресни тиквички и домати в съответното количество, като е посочено местоназначението им – Румъния. Представени са още извлечения от счетоводни сметки, фактура № [ЕГН]/16.04.2019 г. и фактура № [ЕГН]/17.04.2019 г. за продажба на стоки от посочения вид и количество на “L.” Румъния /л.59-61/.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, по която е депозирано заключение от вещото лице Л. Й.. Същото не е оспорено от страните.

След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил заключение, че стоките са декларирани пред митническите органи на Република Турция и Република България, като договорената цена на стоките е 2 937,60 евро или 91,25 €/100 кг. за стоката пресни тиквички, и 8 957,95 евро или 138,99 €/100 кг. за стоката пресни домати. Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. В заключението е отразено, че цялото количество от процесните стоки е продадено, видно от представени търговски фактури, на "L." Румъния при единична цена 1,08 € или 108 €/100 кг. за пресни тиквички, и 1,40 € или 140 €/100 кг. за пресни домати. Направен е извод, че в счетоводството на дружеството жалбоподател са отразени стопанските операции по вноса и последващата реализация на стоките съгласно установения законов ред, които потвърждават стойността на договорената и реално платена цена за придобиване на стоката, с включени транспортни разходи. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На следващо място, констатирано е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Вещото лице е посочил, че стопанските операции по придобиването и реализацията на процесните стоки са регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на дружеството съгласно установения законов ред, което е дало основание да направи извод, че са доказани реални стопански операции.

По втория въпрос /каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната/ в заключението си вещото лице е посочил, че в случая е приложен методът „договорна стойност на внасяните стоки“, като за прилагането му са спазени изискванията на митническото законодателство. С оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено с две доставки на "L." Румъния, следва да се приеме, че това е най-голямото сборно количество, а именно при единична цена 1,08 € или 108 €/100 кг. за пресни тиквички, и 1,40 € или 140 €/100 кг. за пресни домати. При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 13.04.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, и за двете процесни стоки е 0 %.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора. Експертът е дал пълен отговор на поставените въпроси, ведно с аргументация на изводите, до които е стигнал.

При така установените факти АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на оспорване и съответно на проверка от страна на съда, на основание чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, във вр. с чл. 220, ал. 2 от ЗМ, е първоначалният административен акт – РТД 3000-1700/32-197374 от 09.07.2020 г., издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции. Видно от Заповед № 269 от 13.01.2020 г. на директора на Агенция „Митници“ А. Х. – П. е преназначена на длъжност „директор“ на ТД в Агенция „Митници“ - „Тракийска“, считано от 15.01.2020 г. Следователно оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

По приложението на материалния закон:

Съгласно подадената от дружеството жалбоподател митническа декларация процесните стоки са с произход Република Турция и са допуснати до режим на свободно обращение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда установява обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които и по чл. 1, § 2, б. „и“ – пресни плодове и зеленчуци.

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал. 1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при приемане на митническата декларация, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията (15). За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесните стоки, както следва: 732.695 лв. за стока № 2 /пресни тиквички/ и 4058,21 лв. за стока № 4 /пресни домати/.

За да постанови отказ от освобождаване на предоставените депозити за удовлетворяване на митническото задължение директорът на ТД „Тракийска“ се е позовал на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, съгласно който „предоставената

гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. Приети са като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението на условията на вноса.

Разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Според настоящия съдебен състав тълкуването ѝ налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига “L.” – с местоназначение Румъния, по фактури № 0...09086 от 16.04.2019 г. и № 0...09093 от 17.04.2019 г. Съгласно заключението на вещото лице, което съдът кредитира, няма несъответствия в представените документи, като цената отразена в митническата декларация на жалбоподателя, съвпада с тази във фактурата за придобиване и е обявена в митническата администрация на Република Турция.

Единственият аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската цена, на която е реализирана стоката, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, § 5, ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не са налице някои от условията, визирани в ал. 3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Съгласно приложимите норми определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на печалба, особено ограничено до конкретната сделка с конкретните стоки, предмет на вноса по една митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на назначената ССЧЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни тиквички и пресни домати. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на суифт от банка “С.” – М. за извършено плащане на 29.04.2019 г. от „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г. към “D. Т.” Турция за сумата от 342 668 евро по 24 броя фактури, сред които и процесните две фактури № 0...09086 от 16.04.2019 г. и № 0...09093 от 17.04.2019 г.

По аргумента на ответника за липсата на пазарна логика в продажбата на загуба, съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните търговски отношения с неговия контрагент – международна верига „L.“, и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партия, обявена с процесната митническа декларация. Видно от заключението на ССЧЕ, изразено е становище, че себестойността, както и печалбата обикновено се изчисляват за конкретен отчетен период, например за месец, тримесечие и т.н.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на директора на ТД „Тракийска“ да освободи внесените обезпечения - в размер на 732.69 лв. за стока № 2 /пресни тиквички/ и 4058,21 лв. за стока № 4 /пресни домати/, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

На следващо място, за пълнота следва да се отбележи, че чл. 74 от Регламент (ЕС) 2013/952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл. 70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя, следва да бъде маркирано, че съгласно чл. 74, § 2, б. „в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество, „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено с две доставки на „L.“ - Румъния, това е най-голямото сборно количество, при единична цена 1,08 € или 108 €/100 кг. за пресни тиквички, и 1,40 € или 140 €/100 кг. за пресни домати. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 13.04.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, и за двете процесни стоки е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносно мито и няма основания за задържане на внесените депозити.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материалноправни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящите мотиви.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 1120 /хиляда сто и двадесет/ лева, от които 50 лева внесена държавна такса, 570 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия, и 500 лева внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата ССЧЕ. Съдът не

намира за прекомерно адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в размер, незначително надхвърлящ минималния размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция към момента на плащане на възнаграждението).

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен Съд С. - град, I-во отделение, 5-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г. /О. Ф. Т. Л. Г., представлявано от Н. Г., чрез адвокат Г. Г., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, **Решение № РТД 3000-1700/32-197374 от 09.07.2020 г.**, издадено от директор на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Г. /О. Ф. Т. Л. Г., представлявано от Н. Г., направените по делото разноси в размер на 1120 /хиляда сто и двадесет/ лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: